יום ד', י"ב באדר ראשון תשע"א (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ליהודים היתה...?

"וַיַּרְא אֱלֹקִים אֶת-הָאוֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹקִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד. וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם. וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים, אֶת-הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי-כֵן. וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לָרָקִיעַ, שָׁמָיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי. וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי-כֵן. וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב. וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ-בוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן. וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ-בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב. וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי.." [בראשית א' 4-13]

"בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא-תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת." [דברים י"ד 1] – 'לֹא תִתְגֹּדְדוּ – לא תעשו אגודות אגודות' [יבמות י"ג], שלא ירבו פירוד ופיצול.

בחלק '**אורח חיים**' ב'**שולחן ערוך**', העוסק בהלכות יום יום, בסעיף תק"פ כתוב: "אלו הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו וראוי להתענות בהם ... בתשעה בו (בחודש אדר) נחלקו בית שמאי ובית הלל. ... "

בשעת בריאת העולם, חתם אלוקים את מעשיו כל יום בחתימת "וַיַּרְא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב" – כלומר, כל יום מלבד אחד מהם – יום שני. כפי שנראה מהפסוקים שהבאנו לעיל, יום שני – יום שבו החליט לעשות מעשה הבדלה (בין מים למים) לא זכה לחתימה הזאת. לא שחלילה ה' עושה דבר לא טוב – לחשוב כך הוא כפירה, וחוץ מזה כאשר הוא השלים את המלאכה הזאת ביום למחרת – רק אז קיבל מעשי יום שני את חתימתו/ את ברכתו. ומלבד זאת גם המשך מעשיו ביום שלישי גם קיבלו, ולכן אומרים, "יום שלישי – פעמיים 'כי טוב'." אלא, עצם הפעולה של הבדלה נחשבת כדבר שיוכל לגרום למחלוקות – בין אנשים, בין כתות, בין עדות, בין עמים. ובעוד שהבדלה היא דבר ראוי ביותר, מחלוקות לא כן.
תופעת חילוקי דעות בקרב יהודים היא (כמעט) שות-ערך לעצם היותנו יהודים! הדרך הטובה ביותר ללבן נושא ולהגיע לאמת 'האמית'.

רק קיומה של מחלוקת, "כגון בי"ד בעיר אחת, פלג מורין כדברי ב"ש, ופלג מורין כדברי ב"ה". כי באמת אין לסבול, שמחלוקת בבי"ד אחד לא תסתיים בהכרעה, אחרי רבים להטות. כי אין לך פלגנות קשה מזו. אלא שרבא הקשה על אביי שאסר קיומם של שני בתי דין בעיר אחת, שמנהגיהם שונים, מן המציאות ההסטורית, שהיו בישראל, ב"ש וב"ה, שהם כשני בתי דין

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{52}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{57}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{06}	(י-ם): 18^{05}	(ת"א): 18^{07}	(חיפה): 18^{06}

פרשת השבוע: "כִּי תִשָּׂא" [שמות ל' 12 – ל"ד 35] **בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום (גשום ו)נעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י"ב באדר ראשון תשע"א (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בעיר אחת. אבל אביי סבור, שגם מציאות זו לא היתה רצויה, בשעתה, ולכן היא הוכרעה, אפילו ע"י בת קול. לפי תוספות, בת קול ממש. ולרמב"ם, שהמנהג פשט כב"ה. על כל פנים, לדעת אביי, יש לסיים מחלוקת בין שני בתי דין שהם בעיר אחת, כי ההבדלים בין ההנהגות בקרב אותה אוכלוסיה ניכרים. ולכן על מורי ההוראה בעיר לדון זה עם זה, ויכריעו אחרי הרוב. על דרך מה שכתב החנוך (תעו), באיסור לא תתגודדו, לאחר שהעתיק את דברי הרמב"ם הנ"ל: "ממורי ישמרו אל, למדתי, שאין איסור זה אלא בחבורה אחת שחולקין קצתן על קצתן והן שוין בחכמה, שאסור לעשות כל כת מהן כדבריו שזה גורם מחלוקת ביניהן. אלא ישאו ויתנו בדבר הרבה עד שיסכימו כולם לדעה אחת. ואם אי אפשר בכך, יעשו הכל כדבריו המחמירין, אם המחלוקת היא על דבר שהוא מן התורה, אבל בשני בתי דינין חולקין והן שווין בחכמה לא נאמר על זה לא תתגודדו". ואף שהחנוך נטה לשיטת רבא, גם להרמב"ם, אליבא דאביי, אין לבתי דין שבעיר אחת, למסד את המחלוקת, אלא להכריעה, ולאחד את בני העיר במנהגיהם. קצרו של דבר, מחלוקת להפריית הדעות ולבירור האמת, חיובית היא ביותר. בתנאי שלבסוף תהיה הכרעה, כדי שלא יהיו בני העיר נבדלים זה מזה בהנהגותיהם, וכל אחד משתייך לאגודה מסיימת. כי את זה אסרה תורה, שלא להיעשות אגודות אגודות, אלא להיות אגודה אחת.

אחדות ד' ואחדות האומה

איסור הפלגנות בישראל, והמגמה לאחד את האומה, נובעת מן העובדה שאנו מאמינים באל אחד שנתן לנו תורה אחת. ומאחר ואותה תורה היא המקור להתנהגותנו. ע"י בירור האמת ההלכתית, הרי שאומנתו היא ביסודה אחדותית, כי אין אומנתו אומה אלא בתורותיה. וכשחכמים הם שווים בהבנה ובלימוד, אפשרות המחלוקת ביניהם היא מצומצמת. כפי שכתב הרמב"ם בהקדמתו לפיהמ"ש: "אבל אמרם משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן רבתה מחלוקת בישראל. ענין דבר זה ברור מאד, כי שני אנשים שהם שווים בהבנה ובעיון ובידיעת הכללים שלמדים מהם, לא תהיה ביניהם מחלוקת ואם תהיה, תהיה מועטת. כמו שלא מצאנו מחלוקת בין שמאי והלל אלא בהלכות אחדות..." וגם כשהיו מחלוקות, היה ביה"ד הגדול מכריע אותן. וכל עוד הוא היה קיים, "לא היו מרבין מחלוקת בישראל" (סנהדרין, פח, ב).

כאמור המגמה בישראל היא אחדות האומה. ולכן ביבמות (יד, ב) שאלו, מדוע תיקנו אנשי כנה"ג שהמגילה תיקרא בפרזים בי"ד באדר, ובמוקפים בט"ו באדר, דבר שאפילו לפי אביי אין בו איסור לא תתגודדו, ובכ"ז שאלו, כי מ"מ לכתחילה למה חלקם (את קוראי המגילה) לשני כתות? ועוד היכן מצינו חלוקה בכך, והתורה אמרה, תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם, וכל דתקון רבנן, כעין דאוריתא תקון" (התשב"ץ. ח"ג רצז) וברוח זו כתב הרמב"ם (בשו"ת. שכט), בענין בני אדם שלא שיתפו עצמם בחרם, ונקטו בקו פלגני, "הרי זה מותר להם משום שבועה, אבל אסור להם מענין אחר, משום לא תתגודדו, משום לא תיעשו אגודות אגודות, אלא כך חייבים כל בית ישראל הנקראין בשם יעקב המחזיקים בדת משה רבינו ע"ה, להיות כל עדה וקהל מישראל אגודה אחת, ולא תהיה ביניהם מחלוקת בשום דבר בעולם".

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{52}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{57}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{06}	(י-ם): 18^{05}	(ת"א): 18^{07}	(חיפה): 18^{06}

פרשת השבוע: "כִּי תִשָּׂא" [שמות ל' 12 – ל"ד 35] **בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום (גשום ו)נעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י"ב באדר ראשון תשע"א (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אומנם המתגודדים על המת חותכים את בשרם, בגלל חוסר אמונתם בנצחיות הנשמה, ואף המרבים מחלוקת בישראל חותכים בגוף האומה, בגלל שאינם מאמינים בנצחיות האומה. שמוקנית לנו ע"י נצחיות התורה שהיא מהותנו. והמתוגדדים לע"ז פוגעים זה בזה, בגלל אמונתם האלילית ותפישת עולמם האינדיבדואליסטית. ואף המרבים מחלוקת בישראל, פוגעים זה בזה, בגלל חוסר אמונתם בה' אחד, ותפישת עולמם האינדבידואליסטית. אך המייחדים את ה', להם נתן ה' את מתנת האחדות. שהיא יסוד קיומם ואחדותם לעולמים, על דרך דברי חז"ל, "אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם. שנאמר "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ" (ברכות ו' א)

"...אבל שנשחית גופינו ונקלקל עצמינו כשוטים, לא טוב לנו ולא דרך חכמים ואנשי בינה רק מעשה המון הנשים הפחותות וחסרות הדעת שלא הבינו דבר במעשה האל ונפלאותיו". (החינוך מצו' תסז)

[אב תשס"ד - הרב רצון ערוסי - המקור]

14/2/1992 י- אדר א
שלושה טירונים נרצחו בגרזנים ובקילשונים על ידי מחבלים במחנה אוהלים של טירונים סמוך לקיבוץ גלעד. ההרוגים: רב"ט גיא פרידמן, טור' יעקב דובנסקי, טור' יורי פרדה.

18/2/1902 י"א אדר א
ביום זה, הודיעה בינימין זאב הרצל ליהודים שיושבים בתפוצות כי, הסולטן מתיר ליהודים להגר למדינותיו שבאסיה הקטנה. זאת הייתה הצעה בנוסח אמנה בדבר התיישבות יהודית באל-עריש. את ההודעה קיבל הרצל ע"י הנציב המצרי.

22/2/1948 י"ב אדר א
ברחוב בן יהודה הירושלים נהרגו 49 איש בפיצוץ מכוניות תופת שהוסעו על ידי עריקים בריטים בשירות הטרור הערבי.

20/2/1978 י"ג אדר א
מבצע חדוות גיל - פשיטה לנמל צור וטיבוע ספינות בשירות המחבלים.

15/2/1870 י"ד אדר א
הוקם בית הספר החקלאי "מקווה מישראל" על ידי חברת "כל ישראל חברים".

25/2/1948 ט"ו אדר א
השתלטות ברית המועצות על מדינות מזרח אירופה, אשר הצבא האדום שיחרר במלחמת העולם השנייה מן הכיבוש הנאצי.

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{52}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{57}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{06}	(י-ם): 18^{05}	(ת"א): 18^{07}	(חיפה): 18^{06}

פרשת השבוע: "כִּי תִשָּׂא" [שמות ל' 12 – ל"ד 35] **בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום (גשום ו)נעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל